

Jn; 11:33-44. Jn; 12:9-11.

A felolvasott igében élet és halál küzdelme áll előttünk. S ebben a harcban vannak erők és emberek, akik az élet mellett, s vannak erők és emberek, akik a halál és pusztítás pártján állnak.

Egész úgy van ez az igében, mint a mi mindennapi valóságunkban is. Hiszen a mi életünk is a létért folytatott szüntelen küzdelem. Lélegzünk, iszunk és eszünk, hogy életünk meg ne szűnjön. Dolgozunk, hogy legyen mit ennünk, és legyen meleg otthonunk, hogy meg ne fagyjunk. Gyerekek születnek, hogy egyre több legyen a földön az élet, s ha megbetegszünk, orvoshoz megyünk, gyógyulást keresünk, hogy a betegség meg ne öljön. Küzdünk tudásunkkal, szeretetünkkel a létért, a kiteljesedő értelmes életért, s egyúttal harcolunk a halál és pusztulás ellen.

De mindeközben a pusztítás gyilkos erői se tétlenkednek. Olykor nyíltan rontanak rá az emberekre. Szinte minden héten lehet hallani egy-egy gyilkosságról, meg a föld háborús zónáiról, ahol elszabadultak a pokol erői, és hadseregek ipari méretekben gyilkolják az embereket. Hála Istennek, tőlünk általában távol vannak a halálnak ezek a leplezetlen erői. De alattomos módon a mi életünket is rágják a pusztító erők. Sokszor már a keretek, melyekben élünk, megbetegítőek. Kontraszelektált munkahelyi viszonyok, ahol a teljesítményt nem ismerik el, vagy egy szeretet melege nélkülöző család, melyben didereg a lélek, megbetegítő keretek – hogy csak két példát mondjak. De a halál harcosaként jelenhet meg egy állandóan veszekedő szomszéd. vagy egy házastársat elcsábítani akaró harmadik, aki megkeseríti az életet. A pusztulás felé lökdös, mikor a rosszindulat fojtogatni kezd, vagy ha rágalmaznak, vagy meglévő jó szándékukat kétségbe vonják. Ilyenek a pusztítás külső erői. De ez a harc belső színtereken is zajlik. S a belső erők a szívben feltörő önzés, irigység, öndicsőséget kereső narcisztikus hajlam, gyógyulásra képtelen sértettség és harag, és sok-sok negatív érzés, ami a belsőnkben támad.

Élet és halál küzdelme. Erről szól a felolvasott ige, és erről szól az élet. S lássuk meg, valljuk be nem állunk valami jól ebben a küzdelemben. Még lélegzünk ugyan, de az ember és pusztulás meccsén a halál áll nyerésre. Minden ember meghal, s mikor ez a közhely szeretteinket érinti, akkor a fájdalom, a gyász megkeseríti lelkünket. A ránk szakadó szomorúság, esetleg az elviselhetetlen magány, az elvesztett álmok, mind, mind pusztító erővel törhetnek ránk, sivataggá tarolhatják lelkünket, és iszonyatos fájdalmat hagyhatnak maguk után. És ott hagyhatják azt a megalapozott félelmet is, hogy ránk is ez a sors, a halál és pusztulás vár.

Igénkben azonban nem csak azt látjuk, hogy harc van az élet és halál között, hanem azt is, hogy Jézus fordulatot hoz ebbe a harcba. Isten ugyanis belebocsátkozik ebbe a harcban. Noha Isten felette áll ennek, őt nem fenyegeti a halál, s nem kell létéért küzdenie, de Jézusban emberi testet vesz magára, s leszáll ennek a harcnak a terepére. A teremtő Isten felvállalja a teremtmény küzdelmét. Részt vesz a harcunkban. Isten Jézusban ide áll mellénk, s részesévé lesz a sorsunknak. És Isten az élet pártján áll. Az ő akarata az élet. Szavával, a Bibliában olvasható igéivel, parancsolataival és útmutatásaival mind az élet ösvényére akar terelni minket. És senki nem mondhatja, hogy ő könnyen beszél a menny magasából, és könnyen osztja teljesíthetetlen parancsait. Senki sem mondhatja ezt, mert Ő leszállt a földre. Ő pontosan tudja, mi az megszületni, mi az a törvény hatalma alatt lenni, tudja, mi az a földi élet, s tudja, mit jelent a halállal farkasszemet nézni, és meghalni. Ő mindent tud, amit mi is tudunk. Ő próbálta a mi földi sorsunkat, és neki sem volt könnyű.

Nem volt neki könnyű látni az emberi szenvedést. Nem volt könnyű látni, hogy az emberek hogyan keserítik és rövidítik egymás életét. Nem könnyű látni az emberek önpusztítását. Nem könnyű látni, hogy az emberek nem fogadják meg az Isten életre vezető tanácsát. Nem könnyű látni az életadó Istennek, hogy az emberek nem bíznak benne, nem hisznek neki, és nem engedelmeskednek, hanem lelki és testi sebeket osztva és cipelve mennek nagy magabiztosságot tetetve a halál útján. Nem könnyű ezt látni a Fiúistennek, Jézusnak. Nem könnyű ezt látni, mert együtt érez velünk és szeret. Ezért sírt Jézus Lázár sírjánál. Ő ott nem csak Lázárt siratta. Sőt talán elsősorban nem is Lázárt, hiszen ő tudta, hogy hamarosan fel fogja őt támasztani a halálból. Jézus Lázár sírjánál velünk sírt együtt. Ő ott együtt sírt minden gyászolóval. Mert előtte együtt vannak a könnyek, miket a gyászolók valaha is ejtettek, és ejteni fognak. A te könnyeid is ott vannak előtte, ha sírtál már valaki életéért. És Jézus Lázár sírjánál megmutatta, hogy osztozik fájdalmadban, és veled is együtt sír. Ő megérti, ismeri az emberlét fájdalmait. Jézus téged is megért. Még ha emberek azt is mondják, hogy ideje lenne már vigasztalódní. Talán azt is némi ítélgető hangszállal, hogy éltében kellett volna jobban szeretni. Vagy azt, hogy új életet kéne már kezdeni. – Jézus nem ezt mondja, hanem – mikor bánatos vagy – együtt sír veled.

De Lázár sírjánál nem azért sírt, mintha nem tudta volna, hogy Lázár hamarosan feltámad, és visszajön gyógyultan ebbe a földi életbe, hanem azért háborgott lelkében, mert az emberek közül olyan sok nem tudja, nem hiszi, hogy Jézussal legyőzhető a halál. Mert Jézus mindent tud, ami az emberi sorshoz tartozik. De ő többet is tud, mint mi. Ő nem csak meghalni tudott, hanem feltámadni is. Jézus le tudta győzni a halált. Ennek volt egy jele és bizonyága Lázár feltámasztása. Lázár személye innentől kezdve Jézus győzelmének az élő tanúbizonyosága lett. Lázár feltámadott életével hirdette: Jézusban van győzelem a halál felett. Voltaképpen azért is történt az egész, hogy ezt megtudja minden ember, és nyilvánvalóvá váljon minden ember előtt: Jézusban van győzelem a halál felett. Jézusban, az Isten egyszülött Fiában.

És érdekes módon ez a jó hír megosztja az embereket. Vannak, akik örülnek ennek. Talán ez is lenne a természetes. Jézusban a halál legyőzhető! Ez igazán nagyszerű! – Sokan így is gondolták a felolvasott történetben. Mentek Jézushoz, mert látni akarták őt, meg látni akarták a feltámadott Lázárt. És látták, és hittek Jézusban. Mert úgy gondolták, ha Lázárt ki tudta hívni a sírból az életre, akkor minket is fel tud támasztani majd az örökéletre, ahogyan

azt többször szóban is kifejtette. Íme, Jézus nem a levegőbe beszélt, rábízhatjuk életünket, hihetünk neki. Jézusban örökélet van. Érthető, ha örül ennek a halálfélelemben élő emberiség.

De nem mindenki örül. Van, aki inkább vitatkozik. „*Még hogy Jézusban? Miért pont benne? Miért nem Buddhában vagy Mohamedben? Igaz, ezek a vallásalapítók magukról se állítottak olyat, hogy bárkit fel tudnának támasztani, és földi életükben sem tettek ilyet, de azért olyan szép pluralista gondolat lenne... Az meg, hogy csak Jézus, olyan kirekesztő.*” – mondják azok, akiket a halál erői még sikeresen tartanak távol az életadó Istentől. Egyébként az is elég kirekesztő, hogy isten úgy teremtette meg a világot, hogy csak az oxigén belégzése éltető. Sokkal pluralistább lenne, ha a klórgáz vagy metán belégzése is lehetővé tenné az életet. Butaság lenne ilyesmin bosszankodni, ahogy nem okos dolog az se, ha valaki azon töpreng, miért pont Jézus segítségével győzhető le a halál. Okosabb dolog lenne hálát adni Jézusért, és örülni annak, hogy Ő az életre segít minket.

Más meg azt gondolja, hogy Jézus nélkül is megy ez. Nem kell se Jézus, se más; minden ember mennybe megy. Az önbecsapás és hamis magabiztosság típusesete ez. Mégis, mitől lenne ez így? Mert így gondoljuk? Mert így tetszik és így kényelmes? A világ törvényeit mi nem írhatjuk át. Lehet, kényelmes lenne, ha tudnék a föld felett lebegni, de attól, hogy ezt gondolom, a világ még nem lesz más. Ha én mégis megpróbálok lebegni, egyszerűen leesek, és összetöröm magam. Rosszabb esetben meg is halhatok. Mert a halál erői próbálnak elhitetni velünk olyan butaságokat, hogy mi a képzeletünkkel átírhatjuk a világ alapvető törvényeit. Az életadó Isten pedig valódi megoldást ad: Kapaszkodjatok Jézusba! Nélküle nincs örökélet, de Vele van. Ő feltámaszt.

De nem mindenki örül ennek. Van, akiből gyilkos indulatot vált ki az, hogy Jézus Lázárnak életet ad. Van, aki meg akarja ezért gyilkolni Jézust és Lázárt is. A történetben a zsidó főpapok, az egyháztörténetben meg a római császárok, az újkorban meg a marxisták, akik gyilkolni akartak mindenkit, aki Jézusban kereste az örökéletet. Hogy miért? – Nehéz ezt megérteni. De a halál katonái ezek. Szomorú esetek. Üldözik Jézust, miközben a valóságban rajtuk is Jézus segíthetne. Nekik is Jézusban lehetne vigaszuk és örökéletük. És nekik is szükségük lenne erre. Hiszen az ő szüleik is meghalnak. Az ő házastársuk sem él örökké. Nekik is fáj a gyász, és ők is halandó lényként a halál uralma alatt vannak. És Jézus rajtuk is segíteni tudna. De ők nem akarnak Jézusnak engedelmeskedni. Nem akarnak templomban ülni. Nem akarnak megbocsátani, és nem akarnak Jézus kedvéért szeretni. Ezért nem ismerhetik meg a halál feletti győzelem örömét.

De mi megismerhetjük. Mert Isten gondoskodott róla, hogy az ő Fia győzelmét, Lázár feltámasztását, Jézus feltámadását, életadó hatalmát hirdessék a világon mindenfelé, s gondoskodott róla, hogy ezt a hírt meghalld te is. A kérdés csak az, hogy Jézus hatalmáról hallva mi történik benned. Dühös leszel vagy vitatkozol? Vagy örömet és megkönnyebbülést érzel, mert elhiszed, amit Isten mond: Jézusban van győzelem a halál felett! Higy Jézusban, és e győzelem részese lehetsz. Ámen.

1. Milyen érzelmeket váltott ki az ige alapján az, hogy Jézus feltámasztotta Lázárt?
2. Mi segített sokaknak abban, hogy higgyenek Jézusban?
3. Akik nem örültek Lázár feltámadásának, mit terveztek? Vajon mi lehetett az ő indulatuk mögött?
  - a) Milyen lélekmérgező dolgok vannak környezetekben és életedben? Hogyan tudod kizárni vagy elviselni ezeket?
  - b) Van fájó gyászod? Érezted a gyászban, hogy Jézus a fájdalomban melletted áll?
  - c) Számodra fontos a feltámadáshit? Jelent ez számodra vigasztalást gyászaiddban? Jelent ez bátorítást a saját haláloddal szemben?
  - d) Szimpatikusnak tartanád azt a gondolatot, hogy minden ember üdvözül? Keressetek ki igéket, melyekkel arra figyelmeztet Isten, hogy ez nem így lesz! (Mk; 16:16. Jn; 3:18. Mt; 13:42. Mt; 13:50. 1Kor; 6:9-10. Jel; 22:15. stb.)
  - e) Neked könnyű volt elfogadni, hogy Jézusban van győzelem a halál felett és örökélet?
  - f) Vajon miért ódzkodnak sokan attól, hogy elfogadják Istennek Jézusban adott ajándékát?
  - g) Vajon miért éreznek emberek indíttatást arra, hogy Jézus és a keresztyénség ellen támadjanak? Van olyan ismerősök, aki nem szereti a keresztyéneket? Mit tehetsz érte?